

om jeg saa maa sige, er til nogen synderlig Ulempe for vedkommende Befolkning, ialfsald ikke i en saadan Grad, at der søes nogen afgjørende Indflydelse paa Løsningen af Spørgsmaalet. — Afstillelige af de Erfaringer, man allerede har, tale ogsaa i Retning heraf. Som bekendt blev den falksterke Amtstue i Nyljåbing neblagt for nogle Aar siden. Jeg har personligt Bekjendtskab til en meget stor Del af den falksterke Befolkning, og efter de Dplysninger, jeg har kunnet indhente — og jeg har gjort mig Umage for at indhente Dplysninger —, er den falksterke Befolkning overordentlig vel tilfreds med den Tilstand, der er tilveiebragt efter Amtstuens Neblæggesse og Filialens Dprettelse. Jeg har aldrig hørt Noget udtale Beklagelse eller Misbilligelse af, at Forholdet er ordnet paa den Maade. Jeg har, foruden personlig at indhente Dplysninger hos Befolkningen, søgt Dplysninger hos de to Folkethingsmænd, som i den sidste Valgperiode i Folkethinget repræsenterede Maribo Amts 4de og 5te Valgkreds, og deres Sagttagelser gaa i samme Retning som mine. Jeg anfører dette ikke alene for at godtgjøre Mindretallets Berettigelse til at have den Antagelse, jeg før udtalte, at Neblæggesen ikke var til Ulempe for Befolkningen, men tillige til Beroligelse for de ærede Landstingsmænd, der repræsenterer de Landstingskredse, i hvilke der er Tale om at neblægge Amtstuer, idet det jo var muligt, at disse Landstingsmænd og den paagjældende Befolkning ved at erfare, at Befolkningen paa Falkster ikke føler sig synderlig generet ved den der foretagne Forandring, vilde føle sig noget betryggede derved. Naar den ærede Ordfører vilde hævde, at Udvalgets Flertal ikke havde haat til Hensigt at stille sig i Opposition hverken til det andet Thing eller til Regjeringen ved sin Indstilling, saa er det meget muligt, men ved Opposition foresaar jeg Modsetning, og i Overensstemmelse med det andet Thing og Regjeringen tror jeg ikke, at Flertallet er. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Mindretallets Vegne anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget usforandret.

Finansministeren (Estrup): Det vil maaste mindes fra mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling, at mit Standpunkt ligeoverfor Hovedspørgsmaalet, der her foreligger, nu ligesom tidligere, naar lignende Spørgsmaal have foreligget, har været det samme, som Udvalgets Flertal her gjør gjældende. Jeg har ikke een, men mange Gange fremhævet saavel i dette som i det andet Thing, at denne Ombytning af virkelige Amtstuer med Amtstuefilialer ikke medfører nogen mærkelig Besparelse for Statskassen, men at den efter min Mening medfører ikke uvæsentlige Ulemper for Befolkningen, og at den for Administrationen medfører en mindre Sikkerhed med Hensyn til

Oppebørslerne end Ordningen med de gamle Amtstuer. Der er altsaa, saavidt jeg kan se, ikke fremkommet noget Nyt i, hvad Udvalgets Flertal har gjort gjældende saavel i Betænkningen som gennem den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg har Intet der at modsiges, tværtimod, jeg har kun at gjentage, at akkurat de samme Betragtninger har jeg gjort gjældende saavel i dette som i det andet Thing og saavel ved denne Sags Behandling som ved lignende Sagers Behandling tidligere. Resultatet har imidlertid alligevel, som den ærede Ordfører vistnok vil mindes, været det, at man er gaaet ind paa disse Forandringer, hvis Fordele have været overordentlig tvivlsomme, imedens Ulemperne derved neppe have kunnet modsiges. Jeg har bestrebt mig for, hvad jeg ogsaa tror, at jeg gjorde opmærksom paa ved Sagens 1ste Behandling, ved Forhandlingen i det andet Thing at faae Loven gjort saa brugelig som muligt, naar man overhovedet vilde fastholde saavel fra Folkethingets som fra Landstingets Side Forlangendet om, at de sekundære Amtstuer skulde neblægges. Jeg har imidlertid heller ikke i det andet Thing nogeninde lagt Skjul paa, at det, der vilde fremkomme ved en Ordning som den, der er udtrykt, for mig har staaet som det Næstbedste og ingenlunde som det i og for sig Nøsteligste. — Foruden at behandle Hovedspørgsmaalet, om det er rigtigt at ombytte smaa Amtstuer med Amtstuefilialer, er Udvalgets Flertal ogsaa i sin Betænkning kommen ind paa et noget underordnet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være rigtigt at bruge Tolddoppebørselsbetjente som Bestyrere af Amtstuefilialer. Jeg maa udtale, at, naar jeg er gaaet ind paa en saadan Ordning, eller jeg vil endogsaa kunne sige: har foreslaaet den, saa er det selvfølgelig ikke blot efter nøie Overveielse af Sagen, men ogsaa efter Raadsfærel med dem, som i disse Sager maa anses for at være de mest Sagkyndige. Det kan ganske vist siges at medføre nogle Ulemper, naar Rassefester synet foretages, at det da rammer forskjelligeartede Oppebørslere, hvis Regnskabsaflæggesse ligge under forskjellige Chefes. Det vil jo blive Tilfældet her, naar Amtstueintrader oppebæres af Tolddoppebørselsmænd; thi, som bekendt, sortere Regnskabsaflæggesse og Revision under forskjellige Chefes. Ganske lignende Forhold have vi jo imidlertid levet og befundet os vel under i en lang Række af Aar. Der er jo Mangfoldighed, som have Statsoppebørslere af forskjellig Art, og hvor Rassefester synet maa holde sig til den samlede Rassebeholdning, hidrørende fra forskjelligeartede Oppebørslere, skjøndt disse forskjelligeartede Oppebørslere ikke sortere under samme Regnskabschef. Det have vi mangfoldige Steder. Jeg kan altsaa ikke antage, at det kan være en saadan Indvending, at den skulde kunne gjøre en Ordning som den, der er foresat i det oprindelige Lovforslag, særlig betænkelig.